

συνέπεια την επιβολή μέτρων στερητικών της προσωπικής ελευθερίας, διαφορετικού χαρακτήρα από την κράτηση, τα οποία προβλέπει η εθνική νομοθεσία, χωρίς να πληρούνται οι προϋποθέσεις και οι εγγυήσεις τις οποίες προβλέπουν τα προαναφερθέντα άρθρα 15 και 16 για την περίπτωση της μη συμμορφώσεως με διαταγή απομακρύνσεως που έχει εκδοθεί από την αρμόδια διοικητική αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας;

(¹) ΕΕ L 348, σ. 98.

Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-70/11)

(2011/C 120/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Enegren και M. Owsiany-Hornung)

Καθού: Βασίλειο της Σουηδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, προβλέποντας ότι ο επιχειρηματίας, σε περίπτωση που ο καταναλωτής ασκήσει το δικαίωμά του υπαναχωρήσεως, μπορεί όχι μόνο να απαιτήσει να πληρώσει ο καταναλωτής για το μέρος της χρηματοοικονομικής υπηρεσίας που έχει ήδη παρασχεθεί, αλλά και την καταβολή ευλόγου ποσού δαπανών για τις υπηρεσίες που αφορούν το διάστημα πριν ο επιχειρηματίας λάβει την κοινοποίηση εκ μέρους του καταναλωτή περί της υπαναχωρήσεώς του από τη σύμβαση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές και την τροποποίηση των οδηγιών 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 97/7/ΕΚ και 98/27/ΕΚ (¹) και·

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με τη δέκατη τρίτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν διατάξεις άλλες από αυτές που θεσπίζονται από την οδηγία για τους τομείς τους οποίους αυτή εναρμονίζει, εκτός εάν προβλέπεται το αντίθετο ρητώς.

Από το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας προκύπτει ότι τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο καταναλωτής διαθέτει προθεσμία δεκατεσσάρων ημερών για να υπαναχωρήσει, χωρίς καμία ποινή και χωρίς να αναφέρει αιτιολογία.

Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας αν ο καταναλωτής ασκήσει το δικαίωμά του υπαναχωρήσεως, μπορεί υποχρεωθεί να

πληρώσει, το συντομότερο δυνατόν, μόνο για τη χρηματοοικονομική υπηρεσία που του έχει όντως παράσχει ο προμηθευτής σύμφωνα με τη σύμβαση εξ αποστάσεως.

Από το κεφάλαιο 3, άρθρο 11, δεύτερη περίοδος του *distans- och hemförsäljningslagen* (νόμου περί της εξ αποστάσεως και κατ'οίκον πωλήσεως) προκύπτει ότι ο επιχειρηματίας, πλν της πληρωμής για την όντως παρασχεθείσα υπηρεσία, μπορεί επίσης να απαιτήσει την καταβολή ευλόγου ποσού δαπανών.

Συνεπώς, στη νομοθεσία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο η Σουηδία έχει περιλάβει διατάξεις βαινούσες πέραν των προβλεπομένων από το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας, όσον αφορά το δικαίωμα υπαναχωρήσεως του καταναλωτή. Υπό αυτές τις συνθήκες, η εκ μέρους της Σουηδίας μεταφορά του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο προφανώς δεν έχει τη σαφήνεια και την ακρίβεια την οποία απαιτεί το Δικαστήριο προς τήρηση της επιταγής περί ασφάλειας, δικαίου.

(¹) ΕΕ L 271, σ. 16.

Αίτηση αναιρέσεως της 21ης Φεβρουαρίου 2011 της *Tresplain Investments Ltd* κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 9 Δεκεμβρίου 2010 το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στην υπόθεση T-303/08: *Tresplain Investments Ltd* κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), *Hoo Hing Holdings Ltd*

(Υπόθεση C-76/11 P)

(2011/C 120/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: *Tresplain Investments Ltd* (εκπρόσωποι: B. Brandreth, barrister, και J. Stobbs, attorney)

Έτερος διάδικος στη διαδικασία: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), *Hoo Hing Holdings Ltd*

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η αναιρεσείουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι, με την απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα (¹), για τους εξής λόγους:

- 1) Το Γενικό Δικαστήριο και το τμήμα προσφυγών κακώς έκριναν ότι η ύπαρξη φήμης και πελατείας (goodwill) δημιούργησε δικαίωμα το οποίο δεν έχει μόνον τοπική σημασία. Τούτο συμβαίνει μόνον αν η φήμη και πελατεία δεν έχουν μόνον τοπική ισχύ.
- 2) Το Γενικό Δικαστήριο και το τμήμα προσφυγών κακώς έκριναν ότι η απόδειξη συντρέχουσας εμπορικής δραστηριότητας είναι λυσιτελής μόνον από απόψεως κινδύνου παραπλανητικής παρουσιάσεως. Έπρεπε να δοθεί ιδιαίτερη σημασία στο επιχείρημα ότι η ύπαρξη συντρέχουσας φήμης και πελατείας θα καθιστούσε αδύνατη την παραπλανητική παρουσίαση.
- 3) Το Γενικό Δικαστήριο και το τμήμα προσφυγών υπέπεσαν σε πλάνη κρίνοντας την απόδειξη της χρήσης ως στοιχείο περί του ότι η φήμη και η πελατεία συνδέονταν με το προγενέστερο επικληθέν σήμα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2011 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-77/11)

(2011/C 120/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: G. Maganza και M. Βιτσεντζάτος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την πράξη του Προέδρου του Κοινοβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 2010 με την οποία διαπιστώνεται ότι ο προϋπολογισμός της Ένωσης για το οικονομικό έτος 2011 έχει εγκριθεί οριστικώς, στον βαθμό που αυτή η πράξη είναι κοινή με την πράξη που θεσπίζει τον εν λόγω προϋπολογισμό,
- επικουρικώς, και στον βαθμό που αποτελεί χωριστό έγγραφο, να ακυρώσει την πράξη του Προέδρου του Κοινοβουλίου με την ίδια ημερομηνία, με την οποία εγκρίνεται ο προϋπολογισμός της Ένωσης για το οικονομικό έτος 2011 και να του προσδώσει δεσμευτική ισχύ έναντι των θεσμικών οργάνων και των κρατών μελών,
- επικουρικώς, να ακυρώσει την πράξη του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με την οποία διαπιστώνεται ότι έχει εγκριθεί οριστικώς ο προϋπολογισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το οικονομικό έτος 2011, στον βαθμό που η διαπίστωση αυτή έχει λάβει χώρα χωρίς να έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία του προϋπολογισμού 2010 (προϋπολογισμός 2011),

— να κρίνει ως οριστικά τα αποτελέσματα του προϋπολογισμού 2011 μέχρι τη θέσπιση του προϋπολογισμού αυτού με νομοθετική πράξη σύμφωνη με τις συνθήκες,

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, μετά τη θέσπιση της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), την 1η Δεκεμβρίου 2009, ο ετήσιος προϋπολογισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και οι τροποποιήσεις των προϋπολογισμών, πρέπει να πλέον θεσπίζονται με κοινή νομοθετική πράξη των δύο θεσμικών οργάνων που την εκδίδουν, δηλαδή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Η πράξη αυτή πρέπει να υπογραφεί από τους προέδρους των δύο αυτών οργάνων, σύμφωνα με το άρθρο 297, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της ΣΛΕΕ.

Το Συμβούλιο υποστηρίζει, επομένως, ότι η πράξη που θεσπίζει τον ετήσιο προϋπολογισμό για το 2011 — είτε η πράξη αυτή είναι κοινή με τη διαπίστωση του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ότι ο προϋπολογισμός του 2011 έχει εγκριθεί οριστικά είτε θεωρείται ως χωριστό έγγραφο — είναι παράνομη, στο μέτρο που αποτελεί μία άτυπη και μη νομοθετική πράξη, η οποία συντάσσεται και υπογράφεται μόνον από τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κατά παράβαση του άρθρου 314 της ΣΛΕΕ και των άρθρων 288, 289, παράγραφος 2, 296, πρώτο και τρίτο εδάφιο της Συνθήκης, καθώς και του άρθρου 13, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Επικουρικώς, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι αυτή η πράξη είναι παράνομη λόγω παραβάσεως ουσιώδους τύπου και λόγω παραβάσεως του άρθρου 314, παράγραφος 9, της ΣΛΕΕ.

Τέλος, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να διατηρήσει, ενδεχομένως, τα αποτελέσματα του προϋπολογισμού, όπως έχει δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία ο προϋπολογισμός αυτός θα έχει θεσπισθεί σύμφωνα με τα προαναφερθέντα άρθρα της Συνθήκης.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Ordinario di Firenze (Ιταλία) στις 22 Φεβρουαρίου 2011 — Ποινική διαδικασία κατά Maurizio Giovanardi κ.λπ.

(Υπόθεση C-79/11)

(2011/C 120/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Ordinario di Firenze (Ιταλία).

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Maurizio Giovanardi, Andrea Lastini, Vito Piglionica, Massimiliano Pempori, Filippo Ricci, Gezim Lakja, Elettrifer Srl, Rete Ferroviaria Italiana SpA.

Λοιποί διάδικοι: Franca Giunti, Laura Marrai, Francesca Marrai, Stefania Marrai, Giovanni Marrai, Alfio Bardelli, Tomberli Andrea